

LBRIS

We know
books

Claudia Motea

Regina
Maria
SOLILOC REGAL

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2025

Cuprins

Prefață: Regina Maria, un destin închinat României <i>de Mioara Iofciulescu</i> ...	9
Călătorie spre Inima ta, Regină Maria! – Cuvântul meu de introducere <i>de Claudia Motea</i> ...	15
Soliloc Regal ...	21
Regina Maria și parfumul unei vieți ...	23
Glasuri alese despre Regină ...	27
Citate celebre ale Reginei Maria ...	31
Curiozități fascinante despre Regina Maria ...	37
Chipurile Mariei ...	43
Moștenirea regală ...	47
Datoria și Inima ...	51
Cu Suflet de Regină... ...	55
Jurământ din flori de portocal ...	59
Regina Maria și Regele Ferdinand ...	61
A lor, nu doar a tronului ...	63
Inima mea e a Voastră ...	67
Până și Flacăra ...	71
Mamă înainte de Regină ...	73
Fiecare copil al meu... ...	75

Grădina Inimii mele ...	79
O rugă pentru Mircea ...	83
Alături de Știrbey, Prințul Alb ...	87
În tăcerea unei prietenii ...	91
Aurul care nu s-a mai întors ...	95
Luați-mi inima și puneți-o acolo... ...	101
Leoaica și Tigrul ...	105
Coroana nu e doar aur... ...	109
Zâmbetul Marii Uniri ...	113
Maria, nu Regina! ...	117
Lumina din Balcic ...	121
Pe Țărmul Inimii ...	123
Crinul Inimii mele ...	125
Pescărușii Reginei ...	127
Te Deum Regal ...	131
Gânduri la asfințit ...	133
Dialog teatral – Un Rol, o Rugăciune ...	137
Testamentul Reginei Maria ...	139
Inima Reginei Maria, scenariu <i>de Radu Aldulescu</i> ...	145
În loc de Postfață.	
O poveste trăită cu sufletul în stare de veghe ...	181
Imagini de la Premiera Spectacolului Multimedia „INIMA REGINEI MARIA” ...	185

Prefață

Regina Maria, un destin închinat României

Deși nu am fost contemporană cu Regina Maria, am avut privilegiul să o simt aproape, să îi studiez viața și activitatea, să îi descopăr personalitatea și să îi aduc un omagiu cu ocazia celebrării a 150 de ani de la naștere, prin intermediul expoziției **ROYAL** pe care am organizat-o sub egida Academiei de Artă Handmade București.

Există personalități care, odată ce pășesc pe scena istoriei, își ancorează destinul atât de adânc în conștiința unei națiuni, încât devin repere atemporale, iar Regina Maria este una dintre aceste figuri emblematice a cărei prezență a luminat o întreagă epocă, prin dăruire, curaj, spirit de sacrificiu și o iubire ce nu cunoaște hotare. Astfel de ipostaze au fost immortalizate prin viziunea și creativitatea a 15 artiști români, care au realizat manual 150 de opere de artă, reunite într-un concept expozițional unic, o celebrare complexă a mării noastre suverane,

prin artă vestimentară de inspirație regală, bijuterii care par să păstreze în ele lumina trecutului, picturi care surprind nu doar chipul, ci și sufletul Reginei, gravuri ce redau fragmente din viața sa și decorațiuni care aduc în actualitate atmosfera unui palat plin de povești. Fiecare artist și-a pus amprenta personală asupra exponatelor, păstrând însă nota reverenței și a admirației pentru cea care a iubit România cu o forță aproape mistică.

Expoziția ROYAL nu este doar o colecție de obiecte de artă, ci o călătorie inițiativă în universul Reginei Maria, o odă adusă umanului și supranaturalului care s-au contopit în ființa sa, o inițiativă care m-a adus mai aproape și de actrița Claudia Motea, protagonista piesei de teatru *Inima Reginei Maria*, pentru care am avut bucuria să creez costumele, inspirată fiind de vestimentația suveranei noastre.

Cartea *Regina Maria. Soliloc Regal*, semnată de Claudia Motea, vine ca o continuare firească a acestor omagii, autoarea reușind astfel să redea nu doar vocea, ci și sufletul reginei, prin monologurile interioare, zbaterile, bucuriile, temerile și visurile unei femei care a trăit pentru ceilalți și care a știut să se reinventeze de fiecare dată când viața i-a pus la încercare voința.

Regina Maria a ajuns pe pământ românesc la doar 17 ani, părăsind Anglia natală și familia iubită, pentru

a se căsători cu Ferdinand, un prinț străin pe care abia îl cunoștea. S-a trezit dintr-o dată într-o lume străină, într-o țară cu o limbă și o cultură necunoscute, dar care avea să îi devină casă și destin. În fața provocărilor pe care i le-a adus acest început, a găsit resurse nebănuite de adaptare, simțind nevoia să cunoască, să se apropie, să iubească poporul pe care era chemată să-l slujească, *făcând din România un ideal și o menire.*

Latura umană a reginei este adesea umbrită de fastul și strălucirea coroanei, însă adevărata sa noblete a stat în discreția gesturilor, în bunătatea și generozitatea de care a dat dovadă față de cei suferinzi, de cei sărmani și de cei lipsiți de speranță, preferând de multe ori să lase deoparte eticheta rigidă a curții și să se apropie de oameni așa cum era ea însăși: empatică, neînfricată, deschisă.

Spiritul de sacrificiu al Reginei Maria a atins apogeul în timpul Primului Război Mondial, când, departe de siguranța palatului, a devenit mamă a răniților, alinare pentru soldații din tranșee și sprijin pentru cei rămași acasă. Mărturiile vremii evocă o regină care nu s-a temut să-și murdărească mâinile, să rostească o vorbă bună, să îmbrățișeze un copil rămas orfan sau să plângă alături de o mamă îndoliată.

După război, destinul României a atârnat de un fir de păr. La Conferința de Pace de la Paris, în 1919, Regina

Maria a devenit ambasadoarea visului românesc de unitate. Într-o lume politică dominată de bărbați versați și interese geopolitice dure, regina a strălucit prin grația, inteligența și forța argumentelor sale. A convins marile puteri să recunoască România Mare, să accepte sacrificiile făcute de țară și să acorde respectul cuvenit unei națiuni care își dovedise valoarea pe câmpul de luptă. Abilitățile diplomatice, farmecul și cultura sa impresionantă au cântărit decisiv în stabilirea noilor granițe ale României. A purtat cu sine nu doar harta țării, ci și poveștile soldaților, lacrimile mamelor și speranța copiilor acelor ani de cumpănă.

Așa cum expoziția ROYAL a reunit în jurul Reginei zeci de creatori ce au dat naștere la peste o sută de opere de o frumusețe tulburătoare, la fel această carte adună laolaltă fragmente dintr-o viață trăită la superlativ. Fiecare piesă vestimentară, fiecare bijuterie, fiecare pictură, gravură sau decorațiune expusă își găsește corespondentul în fila unei cărți, reunind tot atâtea mărturii ale unui destin ales, trăit cu pasiune și dăruire, închinat României și românilor.

Vă invit, așadar, să pășiți în această lume regală, să priviți dincolo de simbol și să simțiți, fie și pentru o clipă, trăirile unei suverane care a transformat iubirea într-o forță națională. Regina Maria nu aparține unei dinastii

sau unei epoci – ea aparține fiecăruia dintre noi, atâta timp cât avem curajul să credem în demnitate, sacrificiu și frumusețe.

Fie ca astfel de inițiative artistice, culturale și istorice care i-au fost dedicate anul acesta Reginei Maria, să ne inspire să ne descoperim propria noastră măreție, să ne onorăm rădăcinile și să ne asumăm, la rândul nostru, responsabilitatea de a lăsa o lume mai bună celor care vin după noi!

Mioara Iofciulescu

Președinte Fondator
Academia de Artă Handmade București
Jurnalist, realizatoarea emisiunii tv
Artă cu Sufet

LBRIS

We know
books

de Claudia Motea
Regina Maria
SOLILOC REGAL.

Călătorie spre Inima ta, Regină Maria!

Cuvântul meu de introducere

Crăiasă alegându-te
Îngenunchem rugându-te,
Înalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie:
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, maică prea curată,
Și pururea fecioară,
Marie!

Noi, ce din mila sfântului
Umbră facem pământului,
Rugămu-ne-ndurărilor,
Luceafărului mărilor;

Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri,
Din neguri te arată,
Lumină dulce clară,
O, maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

Așa mi-am dorit să încep dialogul meu cu Regina: cu o mărturisire profundă, o *Rugăciune* – nu doar a mea, ci a întregului neam românesc – scrisă de Mihai Eminescu. Era 15 august, Ziua Sfintei Marii Mari, o zi memorabilă în viața mea. Mă aflam, cu intenție, la Balciș, în fața capelei Stella Maris – *Paraclisul*, cum îi spuneau localnicii. Un vis al sufletului meu era pe cale să se împlinească.

Înainte de a părăsi camera, am luat cu mine cea mai recentă carte de versuri *În zorii din tine*, o colecție bilingvă româno-engleză, apărută, asemenea celorlalte, la Editura Creator / Libris.ro. Mergeam spre capelă ținând cartea strâns la piept, ca pe o mică biblie. În minte îmi repetam ritualul pe care îl pregătisem cu grijă. Îmi doream ca această întâlnire să fie cu totul specială. Mergeam, Doamne, spre Inima Reginei Maria!

Vizitasem deja Palatul regal, grădina botanică, sala de expoziții, vilele construite pentru copiii ei. Aveam chiar privilegiul de a locui, pe durata vizitei, la Vila Suita – fosta reședință a majordomului reginei. Eram atât de aproape de ea! Dar momentul care urma era altceva, era Cireașa de pe tortul întregii mele călătorii. M-am gândit atunci: dacă voi scrie o carte despre Majestatea Sa, poate titlul va fi: *Călătorie spre Inima ta, Regină Maria!* Cred că, de acolo de sus, Regina însăși îi alege pe cei care o slujesc cu adevărat, care scriu despre ea, o contemplă cu venerație.

După *Rugăciunea* lui Eminescu, aveam să aprind o lumânare în formă de trandafir roșu, cumpărată de la magazinul bulgăresc Rose, de lângă hotelul Biser. O alegere simbolică – Regina iubea atât de mult florile! Apoi, aveam să citesc un fragment din cartea mea, poate chiar poezia în care Dumnezeu coboară într-o stea,

unde binele se răsfață în lumină și gustă, cu smerenie, toată mierea inimii divine...

Simțeam prezența divină peste tot ținutul regal al Balcikului. Cine dăruia cea mai multă frumusețe acelu loc? Muntele, apa, cerul, soarele, florile – toate păreau să

concuzeze în a întâmpina viața cu cel mai frumos surâs al ființei lor.

Pe exteriorul Capelei era pictată Maica Domnului, cu mâinile ridicate spre cer, ca o binecuvântare. Paraclisul era mic, semăna cu o cască de soldat lăsată pe o lespede. Aici chiar a stat inima Reginei? Da! Prin testamentul său, inima Reginei Maria a fost scoasă din piept, pusă într-un sicriu mic, prețios, împodobit cu toate stemele Provinciilor României Mari și trimisă la Balcic, în anul 1938. Trupul său a fost îngropat la Curtea de Argeș, alături de Regele Ferdinand, Regele Carol I și Regina Elisabeta. Totul a fost posibil până în 1940, când Cadrilaterul a fost cedat Bulgariei, iar inima reginei a trebuit să fie adusă în țară – mai întâi la Castelul Bran, apoi la Muzeul Național din București, iar astăzi se află la Castelul Pelișor.

„Scriu o carte despre Regină”, am început să le spun oamenilor. „Ce se mai poate scrie despre ea?”, m-a întrebat o doamnă cu un ton care putea dezarma pe oricine. „Voi scrie ceea ce simt despre ea... un Soliloc Regal”, i-am răspuns. Da, cred că Regina m-a ales pe mine ca mesager al sufletului ei... sau al inimii ei. Cum se poate mai bine? Prin inimă să ascuți sufletul sau prin suflet să auzi glasul inimii? *Un gând frumos poate fi ca*

o biserică în care omul își odihnește sufletul, spunea Regina. Stella Maris – Steaua Mării – a Reginei Maria!...

Și aș încheia cu un surâs al acestor versuri din propria-mi creație:

Steaua pâlpâia acum
ca un mic soare
dansând în tot largul Mării Negre
pe poante...
Dumnezeu
ne privea și zâmbea,
fredonând o melodie
ce-și găsea ecou
doar în inima ta,
Regină Maria!

*Cu aceeași iubire mereu vie,
eu, Claudia Motea*

LBRIS

We know
books

de Claudia Motea
Regina Maria
SOLILOC REGAL.